

SOSIAALIVALLANKUMOUKSELLISET NEUVOSTO-VENÄJÄN VANKILOISSA

Mielii jännittävänä kysymyksenä kansainvälisessä työväenliikkeessä on Neuvosto-Venäjällä vangittujen sosiaalivallankumouksellisten jutun kiisitellyt vallankumousoikeudessa, johon toisen ja puolittomasti Internationalen edustajat ovat saapuneet puolustamaan syytettyjä.

Näiden puolustajain mielestä ovat vastavallankumouksellisesta toiminnastaan syytetty "martyyrejä", joita Neuvostohallitus vankiloissa on kiduttanut ja pahoin pidellyt. Että puheet pahoin pitelystä ja kiduttamisista ovat pelkkää parjausta, sitä osoittaa m. m. seuraava kuvaus Moskovan vankiloista, jonka on kirjoittanut Ruotsin Kommunistisen Nuorisoliiton äänenkannattajalle naistoveri, joka itse jostain syystä on joutunut olemaan noissa vankiloissa joulukuun 27 p:stä 1920 helmikuun 12 päivään 1922.

Tämä omaan kokemukseen perustuva kertomus kuuluu seuraavasti:

Mitä tulee Ljubanka 2 nimiseen vankilaan, niin voin todistaa, että se ensiksikin on entinen ensiluokan hotelli, joka täitä nykyä on muutettu vankilaksi. Huoneiden katot ja seinät ovat valkoiseksi maalatut, huoneissa on ensiluokkainen lämmityslaitos, parkettilattiat, suuret ikkunat ja kuiva ilma — joka onkin helposti ymmärrettävissä, kun huoneissa ennen vanhaan asuskell matkustelevia rahapörsyjä.

Yksityiskoppien lattian pinta-ala on 6 neliöjalkaa viihintäin. Tämän kirjoittaja istui kuusi kuukautta yksityiskopissa, joka oli 8 neliöjalkaa pinta-alaltaan, jossa oli erinomaiset lämpöjohdot, jotka vaikeista taloudellisista olosuhteista huolimatta pidettiin talvena 1921 suliteellisesti lämpöisinä. Ruoka oli parempi kuin usealla, joka vapaana kulki. Aamuin ja illoin kahvia, jota raskasta työtä tekivät rehelliset vallankumoukselliset työntekijät Venäjällä ja kaikkien viihimmin ne, jotka rintamalla taistelivat ja kuolivat oman sekii kaikkien yhteisen asian puolesta, saivat nauttia. Leipää jaettiin 1 naula päivää kohti, toisinaan kun niikki tappoi Volgan senduilla tuhansia ihmisiä, aleni leipäannos $\frac{3}{4}$ tai $\frac{1}{2}$ naulaan. Kello 12 annettiin puolilleen täytetty puinen kuppi kaalikeittoa ja puuroa. Illalla kello 6 kaalikeittoa, punajuuria ja lihaa. Sen ohella saimme tupakkaa, so'eria tai hunajaa.

Kohtelu oli ystävällinen. Kun allekirjoittanut, istuessaan yksin 6 kuukautta, yritti vastoin vankilan sääntöjä ryhtyä keskusteluun huonolla venäjän kielellä vahtisotilaan kanssa, sai hän vastaukseksi ystävällisen hymyn ja sananparren: "Kestä kasakka niin kohoat atamaaniksi".

Tutkintotuomarin antoi luvan käyttää paperia ja kynää. Vahtisotilas tiedusteli mitä minä kirjoittelin, jonka johdosta selitin kirjoittavani näytelmiä ja runoja. Suurella hartaudella hän tarkasteli käsikirjoituksiani valitellen sitä, ettei osannut niitä lukea kun eivät olleet kirjoitetut Venäjän kielellä. Illalla tunteessani hukan niikkä, tuli hän koppiini suuressa ahavoituneessa kourassaan leipäpalanen. Tämän hän antoi omasta "pajokastaan". Toisinaan toi hän sokeria tai tupakkaa. Nämä antimet

eivät suinkaan johtuneet yltäkylläisyydestä, sitä todistivat hänen niistä kuituneet kasvonsa ja rintaman kärsimysten koukistama vartalonsa. Se oli kiitollisuuden osoitusta siitä, että yritin hänen kanssaan puhella puutteellisella Venäjän kielellä ja kertoa hänelle uelmistani ja ajatuksistani.

Ensi aluksi puhuttelivat vahtisotilaat minua kansalaiseksi, mutta tutustuttuamme lähemmin he pääsivät selville siitä, että olen kommunisti, enemmistön kansalliskokouksessa, ja Koskaan en unhoita sitä riemua, jolloin valkoiset ruhtinataret valitteli-

vat jokainen harjoitti omalta kannaltaan.

Rosvot selittivät olevansa yksityistalouden poistamisen yksilöllisiä puolustajia (tietenkin omaksi hyödykseen), ja salavliinan kauppiat pitivät tointaan yhtä kunniallisena kuin Aleksandra Kollontayn maanalaista toimintaa tsaarivallan aikana.

Sosiaalivallankumoukselliset puhuivat diktatuurin poistamisesta (tuomollistuttuamme lähemmin he pääsivät selville siitä, että he saivat selville siitä, että olen kommunisti, enemmistön kansalliskokouksessa), ja jolloin valkoiset ruhtinataret valitteli-

vat juuri asettaneet heidän mielen- sän kuoleman tuomion alaisiksi viipillisyydestä ja valtion omaisuuden väärin käytöstä.

Kaikki uskoivat, että jos Lenin tai Trotski suistettaisiin asemastaan tulisi Venäjästä ibannemaa. Erikoisesti puhui tästä muuan nainen, joka oli joutunut vankilaan nälkäisten avustamista varten perustetun rahaston kavaltamisesta. Kaikkein, mitä Venäjällä tapahtui, olivat bolshevikit syyssä, ajattelivat nämä ihmiset, jotka juuri olivat ahertaneet uudestarakentamisen saboteerauksessa ja esteiden luomisessa sille.

Kun vankilassa koetettiin hillitä näpistelyä, virkkol muuan sosiaalivallankumouksellinen: Mitä suurempi sekasorto Venäjällä vallitsee, sitä parempi meille. Silloin me saamme maaperää agitationillemme ja saamme vallan käsimme! Sosiaalivallankumouksellisten jokapäiväisenä hurvina oli pilkkalaulujen laulaminen bolshevikistä, ikkunaruntujen ja astioiden rikkominen ja karjuminen.

Miten valtiolliset vangit Butyrkassa näkivät nälkää, sitä kuvatkoon seuraava: Vuonna 1921 kuului vankien ruokajärjestelmään 1 naula leipää, sokeria, kahvia, tee, jopa kaakao, kalannäätä, voi, hyvä vihanneskeitto, liha, riisikotletti, joka päivä riisipuro, paistetut perunat, joskus sian paisti. On muistettava, ettei tällaista ruokaa annettu aina edes lastenkodeissakaan.

Kiehuva vesi oli aina saatavissa, kylpyjä myöskin joka kolmas viikko. Vangit olivat yksin tai kaksi huoneissa, joissa oli rautasängyt aluspaitojineen ja lakanoineen vankilan puolesta, jota ei punaisen armeijan sotilallakaan aina ollut. Puhtaus oli ylläpidettävissä, jos vaan halusi, mutta sosiaalivallankumoukselliset eivät sitä halunneet.

Kun tietää kaiken tämän ja lukee porvarillisten vaiheita sosiaalivallankumouksellisten kärsimyksistä vankiloissa, niin joutuu siitä riivoihinsa.

Sosiaalivallankumoukselliset ovat vuosikautia "nähneet nälkää ja kärsineet" venäläisissä vankiloissa, mutta he ovat silti hengissä. Tietäksenne kuolivat punaiset Suomen vankileireillä kymmeniä tuhansia nälkään jo kahden kolmen kuukauden kuluessa. Ja nämä olivat uhkuvan tervettä työläisiä eikä sellaisia helkkoja herasväen jälkeläisiä kuin ovat nämä sosiaalivallankumoukselliset kuuluisudet. Vankilassa ei elotä kauan, jos siellä nälkää nähdään.

Voisi kirjoittaa kokonaisia teoksia sosiaalivallankumouksellisten vankileiriloista, mutta riittäköön tämä paljastamaan sen propagandan laatua, jolla koetetaan nostattaa ulkomaiden työläiset Venäjän vallankumousta vastaan sen jälkeen kun turhaan on yritetty voittaa puolelleen Venäjän työläiset. Venäläiset työläiset vastasivat siten, että sadoissa tuhansissa käänisivät selkäänsä sosiaalivallankumoukselliselle puolueelle ja ryhtyivät bolshevikien rinnalla taisteluun kaikkia imperialisteja vastaan, niiden joukossa myös niitä imperialistien renkejä vastaan, jotka vetivät iokaan sosialismi-sanan nimittämällä itseään sosiaalivallankumouksellisiksi.

Moskova, huhtikuun 17 p. 1922.

E-a W-n.

AJAN VAINIOLLA

Kommunismiin kyntömies käy
ajan louhikoista sarkaa...
korskahdellen auran essä
kumouksen ratsu karkaa...

Syvälle maan uumenihin,
taantumuksen kyiden pesiin,
ylttyy sahrat, lennätellen
salasaastain paadet esiin.

Ajan' ohdakkeisiin peltoon
uurtaa aura vaot syvät,
joihin kyntömies voi kylvää
uuden ajan kultajyvät!

Emil Lindahl.

la sotilaat hundahtivat: oletko sinä kommunisti? Sen jälkeen sinuttelimme toisiamme.

Ljubankalla teki komentaja kaikkensa pitääkseen vankilan puhtaana. Kylpeä saimme joka kolmas viikko, järjestettiin lääkärihoito ja villialkainen sairaala, huoneet puhdistettiin ja korjattiin kuntoon. Ja tämä kaikki oli ylläilyä lääkeaineista kättyneessä maassa.

Butyrka on vanha vankila. Siellä tapasin kaikki viraandukset, siitä maailmasta, joka täitä nykyä istuu vangittuna Venäjällä. Moskovan ja Ukrainan tummasilmäisiä rosvokoukoksista Maria Spiridonovan seurapiiriin — vasemmistolaisiin sosialivallankumouksellisiin saakka, — lukutaidottomista, ihavista ja vanhoista salaviinankauppiailta Venäjän kuuluisimpiin "oikeisiin" ruhtinattariin saakka, joiden esi-isät polventuvat Iivana Julman ajoilta. Yksiseikka oli näille kaikille yhteistä ja se oli kommunistien parjaaminen, jo-

vat bolshevikien harjoittamaa terroria. He tietenkin unohtivat itsensä aikaisemmin harjoittaman terrorin, Suomen verisen Mannerheimin, tshekoslovakialaisten urotyöt Siperiassa, Wrangelin tubotyöt ja Judenitshin hirsipuut, he unohtivat Horthyn kidutuskammiot Unkarissa, Amerikan lynkkaukset, japanilaisten sotilaiden pilkkomat korealaisten taistelijoitten ruumiit, maailmansodan teurastamat työläiset, Liettuan ja Viron hajoittun ja terrorisoidun työväenluokan, he unohtivat kaikki nuo valkoisten terrorin urotyöt.

Intelligenssi syytti Neuvosto-Venäjää koululaitoksen huonosta edistymisestä unhoittanut, etteivät he tsaarin aikana panneet rikkautta ristien kansanvalituksen hyväksi. Ja petoksellä virkaan päässeiden valkoisten komissaarien puolivalkoiset rouvat syytivät bolshevikien harjoittavan vilpillisyyttä vaikka bolshevikit oli-